

2e Jaargang
Maart 1947
Nummer 6

DE H. A. V. ER

OFFICIEEL ORGAAN DER H. A. V. «HAARLEM»
VERSCHIJNT IN DE 2e HELFT VAN IEDERE MAAND

Redactie-Commissie: D. Hagtingius — G. v. Berkel — J. Drees — H. Schreuder
Redactie-adres: PERSEUSSTRAAT 31, HAARLEM-NOORD, TELEF. 23191

HIL VAN DER MEY ERELID VAN DE K.N.A.U

Op de Algemene Vergadering van de K.N.A.U. werd onze voorzitter, benoemd tot erelid van de Unie wegens zijn vele verdiensten tegenover de Nederlandse Athletiek bewezen. Als er ooit een benoeming tot erelid verdiend is geweest, dan is het ongetwijfeld deze. Het is voor de redactie van de „H.A.V.er” dan ook een buitengewoon groot genoegen onze voorzitter vanaf deze plaats heel hartelijk met zijn zeer bijzondere onderscheiding geluk te wensen, waarbij wij ervan overtuigd zijn, dat wij deze regels namens gans „Haarlem”, de voetbalclub niet uitgesloten, schrijven.

VAN DE REDACTIE

Na de Algemene Vergadering van Zondag 23 Februari telt onze vereniging zegge en schrijve zes commissies. Nu zullen wij de laatsten zijn die de noodzakelijkheid van deze commissies in twijfel trekken. Zo was er het vorig seizoen reeds dringend behoefte b.v. aan een Juniores-commissie, een behoefte, die zich steeds sterker deed voelen naarmate de prestaties van ons jeugdteam beter werden. Maar toen op die laatste Zondag van Februari al die commissieleden en adviseurs gekozen waren, hebben we ons toch een ogenblik afgevraagd, of de gekozenen wel goed begrepen hadden, dat zij bij de aanvaarding van hun functie een ernstige verplichting tegenover de vereniging, op zich genomen hadden. Immers, we hebben het al eens op deze plaats mogen schrijven! Zitting nemen in een commissie betekent iets doen en soms wel eens veel

doen voor de vereniging. Welnu heren commissieleden, doordat u geheel vrijwillig een functie in een commissie van onze vereniging hebt aanvaard, verwacht ook de vereniging, dat u een gedeelte van uw vrije tijd aan de club opoffert. Wij hopen van harte, dat u hier ten zeerste van doordrongen bent. En dan is er nog iets, geachte commissieleden, dat wij u op het hart zouden willen drukken. Bedenkt bij al uw werkzaamheden als commissielid, dat onze vereniging een wedstrijd-vereniging is, geen show- of toneelvereniging. Goed geslaagde club- of feestavonden, door de leden zelf in elkaar gezet, zijn buitengewoon aardig en gezellig, er schuilt echter ook een groot gevaar in. Want de volgende avond moet nog leuker en grootser opgezet worden, eist dus een meer intensieve voorbereiding. Gevolg: Het doel der vereniging wordt geheel uit het oog verloren. Dat doel, heren commissieleden is toch uiteindelijk het behalen van het clubkampioenschap van Nederland. Op dit doel zal bij al uw werkzaamheden het oog gericht moeten zijn. Bedenkt bij alles wat u voor de vereniging doet, dat eenmaal de „Haarlem” vlag weer aan de top van de Nederlandse Athletiek zal moeten wapperen. Doet u dat, dan kan het niet anders of dit toekomstbeeld zal eerder dan wij denken werkelijkheid geworden zijn.

OFFICIEEL

Nieuwe leden: E. J. G. Rohling, v. Breestraat 38, A'dam-Z (veteranenafdeling).

J. Lejeune, Lindenlaan 8, Beverwijk.

D. Nooy, Looierslaan 58 c, Leidsendam.

Nieuwe donateurs: P. Feenstra, Meeuwenstr. 20, Haarlem-N.

Bedankt: H. Kraay, P. Hut.

Benoemd tot lid van verdienste: C. v. d. Klinkenberg.

Internationale wedstrijd te Zandvoort. Op Zondag 13 Juli a.s. zal in samenwerking met en op het terrein van de v.v. „Zandvoortmeeuwen” te Zandvoort een internationale clubontmoeting worden georganiseerd tegen de Royal Cercle Athlétique de Schaerbeek. Nadere bijzonderheden hopen wij in het volgend nummer te geven.

Stadiontraining. Door de zeer welwillende medewerking van den directeur van het Olympisch Stadion te Amsterdam, onzen donateur den Heer J. v. d. Berg, hebben wij ook thans wederom toestemming ontvangen gedurende een aantal Zondagochtenden op de prachtige Stadionbaan de nodige en onmisbare baanroutine voor het a.s. seizoen op te doen. Bij het ter perse gaan van dit nummer moet het bestuur zich nog beraden, hoe het vervoer geregeld dient te worden. Hierover volgt op de trainingen aan „de Kolk” en in de zaal en zo nodig per circulaire nader bericht. Wel kan thans reeds worden medegedeeld, dat naast onzen technischen leider Jan Hut ook Gerard Rinkel zich beschikbaar heeft gesteld om onze wedstrijdploeg met zijn waardevolle adviezen bij te staan.

Het bestuur heeft ook Gerrit Eysker verzocht de stadiontraining mee te maken om onze werpers van zijn ervaring te laten profiteren. Mocht Eysker aan dit verzoek voldoen, hetgeen wel te verwachten is, dan beschikken we tijdens de stadiontraining over drie coaches van naam, zodat het succes van deze training, wat de leiding betreft, bij voorbaat verzekerd is.

Belangrijke wedstrijddata. 15 Mei dualmeet A.A.C.-Haarlem. 15 Juni trialmeet Hellas-Vluc en Lenig-Haarlem te Utrecht; 6 Juli Nationale Estafette Kampioenschappen; 13 Juli Intern. wedstrijd Haarlem - Royal Cercle Athlétique de Schaerbeek te Zandvoort; 2 en 3 Augustus Nederlandse Kampioenschappen; 31 Augustus Eindstrijd P.H. Beker.

Contributieverhoging. Op de Jaarlijkse Algemene Vergadering van de K.N.A.U. gehouden op Zondag 9 Maart i.l. werd de ledencontributie zowel voor leden als voor junioren met f 1.— per jaar verhoogd.

Naar aanleiding hiervan en in verband met het besluit van de Algemene Vergadering van Zondag 23 Februari j.l. zal de contributie van onze vereniging eveneens met f 1.— per jaar worden verhoogd. Deze contributieverhoging geldt voor alle leeftijdsgroepen.

Junioreleeftijd. Op de Jaarlijkse Algemene Vergadering van de K.N.A.U. werd op voorstel van de N.T.C. bij wijze van proef de leeftijdsgrens van Junioren met een jaar verhoogd, d.w.z. dat die junioren, die oorspronkelijk in het a.s. seizoen naar de seniorklasse zouden overgaan, nog een jaar junior blijven. Uitdrukkelijk wijzen wij er echter op, dat deze junioren wel de contributie, verschuldigd voor een senior, zullen moeten voldoen.

PERSONALIA

Er is een gezeede, dat luidt: „Een nieuwe lent, een nieuw geluid.” Dit is ditmaal zeker van toepassing op onze vereniging. Oordeelt u zelf.

5 Februari. Geboren **Johannes-Hubertus**, zoon van **Trui en Bram v. d. Booren**. Als we ons goed herinneren, waren dit ook de namen van de onvergetelijke Jan v. d. Booren. Welnu Trui en Bram, dan hebben wij voor iullie slechts één wens en die is, dat jullie jonst geborene net zo'n atleet doch bovenal mens mag worden als Jan is geweest. Van harte gelukgewenst.

8 Februari. Geboren **Edith**, dochter van **den Heer en Mevr. Tackema**. Kijk eens Wim, voor de toekomst van onze vereniging had het natuurlijk een zoon moeten zijn. Doch laten wij maar zegen, dat we dat noo in petto houden. Vanzelfsprekend ook jullie beiden van harte.

18 Februari. Geboren **Carola**, dochter van **Guus en Cor Lamoree**. Om te zegen, dat Carola een groot atlete zal worden, is overdreven, nietwaar Cor, maar dat het toch wel een bijzonder kind is, bewees het, door precies uitgerekend op de Nationale Feestdag op de wereld te verschijnen. Om dezelfde reden als boven vermeld, hadden wij op een zoon gerekend, hetgeen echter niet wil zegen, dat we ook iullie vanaf de re plaats heel hartelijk feliciteren.

In schrille tegenstelling met bovenstaande berichten, moeten wij helaas in deze rubriek melding maken van het feit, dat **onze voorzitter** ter verpleging in het ziekenhuis de Deo is opgenomen. **Mijnheer v. d. Mey**, weest ervan verzekerd, dat wij allen vervuld zijn van één wens, n.l. U zo spoedig mogelijk weer in ons midden te hebben.

SAMENSTELLING BESTUUR EN COMMISSIES

na de A.J.V. van 23 Februari

Bestuur: Voorzitter: H. A. v. d. Mey, Floresstr. 43, Haarlem-N.

Vice-voorzitter: S. v. Duin, Kleverparkstraat 15, Haarlem, Tel. 15413.

Secretaris: D. Hagtingius, Perseusstr. 31, Haarlem-N. Tel. 23191.

Penningmeester: Th. Stouten, Weteringstraat 14, Haarlem-N.

Wedstrijd-secr.: J. Hermans, Ceramstr. 11, Haarlem-N.

Commissaris v. Materiaal: H. Scholten, Rijksstraatweg 499, Haarlem.

Commissaris: A van den Bel, Bellamystraat 3, Haarlem-O.

Propaganda-Commissie: Voorzitter: E. Bleyswijk, Sparenbergstr. 35, Haarlem-N.

Secretaris: A. van den Bel, Bellamystr. 3, Haarlem-O.

Leden: C. Dekker, Brederoodscheweg 101, Santpoort, Tel. 8884; Th. Wernik, Oudaenstr. 11, Haarlem-N.

Adviseurs: G. v. Berkel, Vosmaerstr. 94, Haarlem-O.; C. Bosloper, Wilgenstr. 116, Haarlem-N.; J. v. Viersen, Anthoniestr. 71, Haarlem.

Redactie Commissie Clubblad: D. Hagtingius, Perseusstr. 31, Haarlem-N. Tel. 23191; G. v. Berkel, Vosmaerstr. 94, Haarlem-O.; J. Drees, Tafelbergstr. 31, Haarlem; H. Schreuder, Zaanenlaan 99, Haarlem-N., Tel. 23655.

Juniores-Commissie: Voorz.: D. Hagtingius, Perseusstraat 31, Haarlem-N., Tel. 23191.

Secretaris: A. van den Bel, Bellamystr. 3, Haarlem-O.

Lid: G. v. Ee, de Clercqstr. 84, Haarlem.

Ballotage-Commissie: E. Bleyswijk, Sparenbergstr. 35, Haarlem-N.; J. Hermans, Ceramstr. 11, Haarlem-N.; H. Schreuder, Zaanenlaan 99, Haarlem-N., Tel. 23655.

Reglementscommissie: E. Bleyswijk, Sparenbergstr. 35, Haarlem-N.; D. Hag-

tingius, Perseusstr. 31, Haarlem-N.; Tel. 23191; H. Schreuder, Zaanenlaan 99, Haarlem-N., Tel. 23655.

Kascommissie: J. Driesten, Führopstr. 27, Haarlem-N.; F. A. G. Lanting, Juliana-laan 131, Overveen; A. Wehnes, Badelochstr. 20, Haarlem-N.

EEN ERNSTIG WOORD TOT ONZE WEDSTRIJD PLOEG

„Haarlem“ atleten, wij staan aan de vooravond van het seizoen 1947. Nog slechts ruim een maand scheiden ons van de eerste baanwedstrijden. Niettegenstaande het feit, dat ondanks de sneeuw- en ijsperiode de training in de zaal en aan „de Kolk“ normaal doorgedaan is, hebben ook wij, vergeleken bij andere jaren, tengevolge van de strenge winter een grote achterstand in te halen. Deze achterstand is alleen in te halen door van nu af aan zo intensief en regelmatig mogelijk te trainen. Wegblijven van de training, zonder dat daarbij strikte noodzaak voorhanden is, kan en mag niet meer voorkomen. Daarnaast zal ieder lid van onze wedstrijd ploeg zich volkomen aan de leiding van de training moeten onderwerpen. Het is enkele weken geleden voorgekomen, dat atleten eerder dan de eigenlijke ploeg vanaf „de Kolk“ de duinen introkken en daar op hun eigen houtje gingen trainen. Anderen splitsen zich reeds voor dat de gymnastiek gegeven was van de hoofdgroep af. Dit alles wijst op bedroevend weinig sportdiscipline van de betrokken mensen, zonder welke discipline geen enkel atleet ook maar iets in zijn sport zal bereiken. Erger is echter, dat ze op deze manier ook ernstig nadeel berokkenen aan hun verëninging. We zullen nu maar aannemen, dat de langdurige beroerde sneeuw- en ijstijd de oorzaak is geweest van de, laten we maar zeggen, „balorige“ stemming op die bewuste Zondagmorgen, doch laten degenen, die het aangaan, wel bedenken, dat het bestuur bij een eventuele herhaling van het voorvallene niet zal aarzelen strenge maatregelen te nemen.

„Haarlem“ atleten, ook dit seizoen zullen we ernstig gehandicapt zijn tegenover andere verenigingen, die over een betere trainingsgelegenheid beschikken dan wij. Die handicap zullen wij alleen kunnen nivelleren, door een hardere trai-

ning. Daarom geldt van nu af aan het parool: **Trainen, trainen en nog eens trainen.**

KREIGSMAN OVERLEDEN

Hij was met Hil v. d. Mey de grondlegger van de „HAARLEM”-successen

Enige weken geleden verscheen er een bericht in de pers, dat de bekende Zweedse trainer Kreigsmann onverwachts is overleden. Het is nog niet zo lang geleden, dat de Zweed onder grote belangstelling zijn zestigste verjaardag vierde, het zou zijn laatste verjaardag zijn.

De naam Kreigsmann is onverbrekkelijk verbonden aan de geschiedenis van de Nederlandse atletiek, maar ook aan die van onze vereniging.

In 1926 naar Holland gekomen om onze ploeg voor de Olympische Spelen in 1928 te trainen, stuitte zijn systeem van training aanvankelijk bij de Hollandse officials en atleten op grote bezwaren. Het is één van de vele verdiensten van Hil v. d. Mey geweest, dat hij direct begrepen heeft, dat het „Kreigsmann systeem” uiteindelijk wel tot successen leiden moest. Hij paste het systeem, waarbij vooral de nadruk werd gelegd op een regelmatige wintertraining, direct voor de „Haarlem” atleten toe en daar Kreigsmann bij andere verenigingsleiders eerst veel tegenwerking moest overwinnen, voor men althans iets van zijn ideeën overnam, is het volkomen begrijpelijk, dat hij zich bovenal tot „Haarlem” voelde aangetrokken.

Echter niet alleen als trainer, ook als aanleider van sintelbanen had Kreigsmann een grote naam. Onder zijn persoonlijke leiding is voor de Olympische Spelen in '28 de Stadionbaan aangelegd en ondanks het feit, dat deze baan in recordtijd gereedgemaakt werd — Kreigsmann werkte er de laatste dagen dag en nacht aan, waarbij hij veel steun van „Haarlem” atleten ondervond — behoort de Stadionbaan nu nog tot één van de beste, zo niet de beste baan in Nederland.

Bij zijn vertrek in het najaar van 1928, wenste men hem van verschillende zijden in de K.N.A.U. te huldigen. Alle uitnodigingen daartoe sloeg de Zweed echter af.

Alleen de uitnodiging van „Haarlem” accepteerde hij en tijdens een feestelijke bijeenkomst werd Kreigsmann tot erelid van onze vereniging benoemd. Van zijn kant bood hij het bestuur een beker aan, die ieder jaar aan dien atleet uitgereikt moest worden, die de beste prestatie geleverd had. Voor 1946 werd de „Kreigsmann-beker” aan Lamoree uitgereikt, zoals u elders in dit blad zult kunnen lezen.

Kreigsmann, hij is niet meer, doch zijn naam zal blijven voortleven onder de vele „Haarlem” atleten, die het voorrecht hebben genoten onder zijn leiding te mogen trainen. Onze jongere atleten zullen ieder jaar door de uitreiking van de „Kreigsmann-beker” weer herinnerd worden aan den beroemden Zweedse coach, die met Hjertberg Nederland uit zijn atletiek-isolement heeft verlost.

H.

COR BOSLOPER:

HET NUT VAN SAUNABADEN

II

Tenslotte vermelden wij nog het resultaat van een enquête. In Finland zijn aan een aantal vertegenwoordigers en trainers van alle sporttakken een drietal vragen ter beantwoording voorgelegd. Die vragen behelsden: 1. Invloed van de Sauna op de conditie. 2. Werking voor een wedstrijd. 3. Werking na een wedstrijd.

1. De resultaten van de eerste vraag waren de volgende. Bijna algemeen was men het er over eens, dat de Sauna een der beste methoden is voor de opbouw van de conditie. Zij is daarbij beter dan alle baden of massage-methoden, welke men ook neemt. De Sauna is bij uitstek geschikt om stijfgeworden en gevoelige ledematen, spieren en gewrichten weer los te maken. Na training en ook anders werkt zij uitermate weldadig in op de sapselle van het spierstelsel en op het geestelijk prestatievermogen. Van de grootste betekenis is de Sauna voor de beoefenaars van de zware takken van sport: Worstelaars, lange afstandloppers, skiloppers. Uit de antwoorden bleek echter ook dat een zekere matigheid in het baden in een Sauna raadzaam is; een te ijverig baden kan schadelijke gevolgen hebben.

2. Hierover waren velen de meening toegedaan dat een Saunabad genomen kort voor een wedstrijd absoluut een on-

gunstigen invloed op de prestaties op dien wedstrijd uitoefent. In 't bijzonder geldt dit voor takken van sport, die kracht en uithoudingsvermogen vragen. Zwemmers, worstelaars, e.a. daarentegen waren het daar niet allen over eens. Zij raadden een licht zweetbad zelfs aan voor een wedstrijd, daar het vooral ook een zenuwsterkende invloed heeft. In 't algemeen waren de sportbeoefenaren echter van meening, dat het beste tijdstip voor een Saunabad 2—4 dagen voor een wedstrijd is. Worstelaars baden zelfs graag op de wedstriiddag zelf. Overigens is het voor ouderen moeilijker hun vorm te vinden dan voor jongeren. Zij hebben n.l. langere en dichter opeenvolgende Saunabaden noodig.

3. Algemeen hadden de sportbeoefenaren niets dan lof voor de buitengewone werking van de Sauna na een wedstrijd. Lichaam en geest ondervinden een even gunstige inwerking als na besluit van een goede, doelmatige training. De reactie is zelfs nog sterker en vollediger. In vele gevallen is na een inspannende wedstrijd (worstel- of bokswedstrijd, marathonloop, skilooop, enz.) de Sauna absoluut noodzakelijk. „Een Saunabad na de wedstrijd is ten warmste aan te bevelen”, zegt de groote Finsche atleet Paavo Nurmi. Een ander, die men vroeg, vertelde, dat hij na een lange skilooop volkomen „leeg” was en alle spieren gewoon lam waren en geweldig pijn deden. In de Sauna kwam hij weer op verhaal. Alle vermoeidheidsverschijnselen verdwenen boven op de rustbanken. Eerst toen kon hij zich de verschillende fasen van de wedstrijd herinneren.

Allen zijn het eens over de buitengewone beteekenis van de Sauna. Tevens is opgemerkt, dat de z.g. rooksauna (waarin de rook voor een deel in 't vertrek blijft hangen) zonder uitzondering een droog bad geeft, terwijl men zich daarin niet afmat. Een vochtige Sauna vermoeit, men voelt zich loom en lusteloos. Velen hebben echter ook in de schoorsteensauna een droog bad verkregen. Slechts dient er voor zorg gedragen te worden, dat de Sauna zeer goed voorverwarmd is, en de oven door en door warm is. Deze moet de broeikasttemperatuur leveren. En men moet deze niet zien te bereiken door maar water op de steenen of de kogels te gooien. Voor alles een droge lucht. Die

is ook veel beter te verdragen. Paavo Nurmi is van meening, dat indien het om de vorm van de sportbeoefenaren gaat, geen der Saunatypen de andere behoeft te overtreffen. Als de vochtigheid maar de juiste is.

Naar het inzicht van Finsche sportmensen is de Sauna, doelmatig gebruikt, een niet te overtreffen middel voor het bereiken van een goede conditie en het weer op krachten komen na een inspannende wedstrijd.

WAT GROTE MANNEN ZEGGEN :

Vondel over de vele nieuwe gezichten (de meesten van buiten de stad) op onze Brouwerskolktraining: „Wat van verre komt gevlogen, wort hier wonderlijk onthaelt”.

Jacob Cats over het moeilijke maar noodzakelijke werk van onzen penningmeester:

„Al wie maar zelden kamt zijn haar, die wordt er grote pijn gewaar.”

Onze schillenboer over de kwestie-Valste:

„Hij kom wel, hij kom niet, hij kom wel, hij kom niet. . . . De heere zoek het maar uit, geef mij maar Kees Pruis, ken je nog es lache.”

FLITSEN VAN DE JAAR- VERGADERING VAN ZONDAG 23 FEBRUARI

„Nees” v. d. Klinkenberg
lid van verdienste

Een uitgebreide agenda vergde een behandeling tot ver in de middag. Dat de bezoekers na afloop voldaan naar huis gingen, is een bewijs voor de interesse, waarmee de punten gevolgd werden. Er werd enthousiast gedebatteerd en de vergadering nam de gelegenheid om zich te uiten te baat en bracht wensen naar voren, waarover vaak een levendige discussie volgde. De voorzitter moest door ziekte verstek laten gaan. Onze beste wensen gaan naar hem uit en we hopen hem weer spoedig in ons midden te zien. Na een korte inleiding van den secretaris nam vice-voorzitter v. Duin de leiding van de vergadering op zich en hem komt ongetwijfeld een compliment toe voor de strakke wijze, waarop hij de punten aan-

hield en daardoor lange uitweidingen wist te voorkomen. Het gemis van een voorzittershamer deerde hem niet in het minst, met een asbak ging het hem even goed af.

Notulen, benevens jaarverslagen van secretaris en penningmeester werden alle onveranderd goedgekeurd, hetgeen ook het geval was met het verslag van de P. C. en de begroting 1947. Met een toepasselijk woord reikte de Heer v. Duin de diverse bekertjes aan de resp. winnaars uit. De „Kreigsmann-beker“ kwam in het bezit van Cor Lamoree, de „van Musscherbeker“ werd toegewezen aan Harry Wernik, terwijl een nieuw ingestelde prijs, de „Junioren-prestatie-beker“ aan een stralende Ernst Scholten werd aangeboden. De vice-voorzitter bleek zelf de winnaar te zijn van de „Paulen-beker“, die Ab v. d. Bel aan hem uitreikte.

In de plaats van den aftredenden v. d. Klinkenberg werd Herman Scholten tot commissaris van materiaal gekozen.

„Nees“ werd wegens zijn vele verdiensten tevens de vereniging tot lid van verdienste benoemd, waarmee wij hem ook vanaf deze plaats nog van harte geluk wensen. De verkiezing van een lid in de P.C. stuitte op moeilijkheden. De pauze bleek echter op de enigszins moe gepeinsde hersenen weldadig gewerkt te hebben, want een oplossing werd gevonden in de benoeming van vier vaste leden en drie adviseurs. Wanneer het nu niet goed gaat... Ook de Redactie commissie werd uitgebreid en bestaat nu uit een viertal leden. Een Juniores-commissie zag het levenslicht, hetgeen werkelijk dringend noodzakelijk was en nog een nieuwe commissie ontsproot aan de H.A.V. commissie stam, n.l. een reglementcommissie. Moge deze commissie echter geen lang leven beschoren zijn en onze vereniging in de kortst mogelijke tijd aan een nieuw reglement helpen.

Het vraagstuk van de geroeyeerde ex-N.S.B. leden werd aangehouden. Elk geval zal afzonderlijk door een buitengewone algemene vergadering worden behandeld. Het punt wedstrijden, training, keuring en massage verliep vlot. De Heer Hut liet een pessimistisch geluid horen over de opkomst bij de trainingen gedurende de laatste weken en besloot met een opwekking, die elke thuisblijver wel het besluit zal hebben doen nemen voortaan niet meer te ontbreken in de zaal

en aan „de Kolk“.

Bij de rondvraag werd het clubblad uitvoerig besproken. Enige andere minder belangrijke kwesties werden naar genoegen van de vragers behandeld. De Heer v. Duin sloot om ongeveer half drie de vergadering met een woord van dank aan de talrijke aanwezigen voor hun opkomst en sprak de wens uit, dat de voorzitter volgend jaar weer op zijn oude vertrouwde plaats zou mogen zitten, een wens, waarbij wij ons gaarne aansluiten.

J. C. D.

EEN OPEN BRIEF BIJ DE REDACTIEWISSELING

BESTE HENK,

Er is een verzuim gemaakt op onze jaarvergadering. Een naar onze mening nogal ernstig verzuim. Men heeft je n.l. rustig uit de redactie van ons blad laten trekken, zonder ook maar een enkel woord van dank aan jouw adres te richten voor het prachtige werk, dat jij in de afgelopen maanden voor ons cluborgaan hebt verricht. Henk, we weten, dat jij niet iemand bent, die op hoogdravende dankwoorden gesteld bent, omdat jouw opvatting nu eenmaal is, dat je niet bedankt hoeft te worden voor werk, dat jij eenvoudig als je verenigingsplicht beschouwde, toen je de functie in de redactie-commissie aanvaardde. Daarom lag het verzuim op de jaarvergadering eigenlijk geheel in je aard, maar zo gemakkelijk laten wij je er toch niet afkomen. Want Henk, al was jij dan niet de man in de redactie, die de copy leverde, hetgeen ook niet nodig was, het was voor ons altijd een buitengewoon rustig gevoel, als we wisten, dat jij de copy nog moest corrigeren. Ja, eerlijk gezegd, gooiden we er dan dikwijls een beetje „met de pet naar“, want we waren er van verzekerd, dat Willems de eindcorrectie grondig verrichtte en doorgaans spoorde je dan ook nog wel een foutje op of zette je een zinsnede in een andere volgorde, waardoor de stijl verbeterd werd. Kijk, Henk, dat corrigeren van de copy is een belangrijk en veelomvattend werk, waarvan de niet ingewijde lezer meestal niets af weet en zich er ook niet voor interesseert. Ja, je vraagt je wel eens af, of ze wel beseffen, hoeveel werk er verzet moet worden, voordat iedere maand het clubblad in hun brievenbus glijdt.

Maar hoe het ook zij, we zullen je missen Henk op onze gezellige redactievergaderingen en we kunnen slechts hopen, dat we met je opvolgers — er werden er maar liefst twee in jouw plaats gekozen — even prettig zullen mogen samenwerken, als we het met jou hebben gedaan.

Hartelijk, heel hartelijk dank voor die vriendschappelijke samenwerking. Groet Bea van ons en zeg haar, dat het gebak op de laatste vergadering puik was.

GER en DICK.

„HAARLEM"-JUNIOREN

Zoals de meesten van jullie reeds weten, is er vanaf Zondag 23 Februari een commissie, die zich speciaal zal bezighouden met het behartigen van jullie belangen. Deze commissie bestaat uit: Ab van den Bel, Ge van Ee en Dick Hagtingius. Op welke wijze willen wij nu de behartiging van jullie belangen ter hand nemen? Welnu jongens, in de eerste plaats willen wij jullie zoveel mogelijk behulpzaam zijn bij de training, waarbij echter de Heer Hut vanzelfsprekend de hoofdtrainer blijft. Daarnaast zal één van ons op elke wedstrijd, waar een „Haarlem" junior uitkomt — het doet er niet toe in welke uithoek de wedstrijd wordt gehouden —, aanwezig zijn en jullie daar met raad en daad bijstaan. Daarnaast ligt het in de bedoeling aan de vooravond van belangrijke wedstrijden — ik denk hier b.v. aan de Wouter Groenesteyn Bekerwedstrijden — bij elkaar te komen om onze kansen te bespreken.

Willen wij echter resultaten op wedstrijden bereiken, dan jongens, dienen jullie ons vóór alles jullie volledige vertrouwen te schenken. Heb je moeilijkheden van welke aard ook, zegt het ons en je zult zien de J. C. schaft raad.

„Haarlem" junioren, het vorige seizoen hebben jullie verrassende prestaties geleverd. Dezelfde ploeg, versterkt met enige nieuwelingen, zal over een anderhalve maand wederom de atletiekvelden onveilig gaan maken. Bijna allemaal hebben jullie een prachtige wintertraining achter de rug. En dus verwachten wij in het a.s. seizoen nog betere prestaties van jullie. Betere prestaties, dat wil ook zeggen: nog een meer intensieve training. Als jullie echter bedenken, dat jullie het zijn, die over enkele jaren en wellicht nog eerder deel zullen gaan uitmaken van „Haar-

lem's" P.H. bekerploeg, dan weet ik zeker, dat jullie je met volledige overgave aan die training zullen wijden. Laat nochtans nooit je studie onder je training lijden. Als het om studie en training gaat, dan heeft studie altijd de voorkeur. Dit klinkt misschien tegenstrijdig met die intensieve training, waarover ik het daarjuist had, doch wanneer studie afgewisseld wordt met een regelmatige training, dan kan dit voor die studie slechts heilzaam zijn.

Jongens, jullie horen heel spoedig meer van ons. DICK.

P.S. Vanzelfsprekend is voor een atheet, die iets bereiken wil, roken taboe. Dit geldt ook voor de z.g. „gevertjes". Wie de schoen past, die trekke hem aan.

BRIEVEN UIT INDIE

Jaap Kanis

HALLO JONGENS,

Hartelijk bedankt voor jullie brief met alle handtekeningen van „de Kolk". Ik had in het geheel niet gedacht zo'n brief uit Haarlem te ontvangen, en ik vond het reusachtig. Ik had jullie al eerder willen schrijven, maar ik heb oevond in het hospitaal gelegen en ben er toen vanzelf niet aan toe gekomen. Het gaat nu weer best met me.

Op het ogenblik is het hier beroerd weer. Veel regen en wind. Je zou het kunnen vergelijken met de herfst in Holland. Doch hieraan komt in Maart een eind en begint de droge moesson weer. Moet daar bij jullie in Holland bar zijn met de kou. Hier staan de kranten soms vol met foto's van de wintersport in Holland. Als ik die foto's zie, dan denk ik steeds terug aan onze prachtige wintertraining daar in onze schitterende duinen tussen „Kraantje Lek" en „de Kolk". Wat zou ik het fijn vinden, als ik die koude ochtendlucht weer eens zou kunnen inademen. En als je dan in het clubblad over een denderende clubavond leest, dan zou je dadelijk wel zo willen meedoen. Zo gezellig als bij jullie is het nergens.

Zojuist heb ik de „H.A.V.er" gekregen. Op zo'n manier blijf ik op de hoogte van het clubnieuws.

Jongens, ik wens jullie allemaal veel spirit toe in het a.s. seizoen en wees ervan verzekerd, dat ik hier in Indië met grote vreugde de eerste „Haarlem" overwinningberichten zal ontvangen.

DE AANLEG VAN SINTEL- BANEN

Nieuwe hoop is gewekt in de harten van sportminnend Haarlem, speciaal onder de atletiekbeoefenaars natuurlijk. Eenige weken terug n.l. verscheen in de pers een bericht, dat de Gemeente plannen heeft de gronden van de IJclub te kopen, om daarop sportterreinen en ook ... een sintelbaan aan te leggen. Een sintelbaan... eindelijk!

Doch zelfs al mag men dan eindelijk tot den aanleg daarvan overgaan, het zal nog wel heel wat voeten in de aarde hebben, alvorens deze baan gereed is en ook werkelijk goed is. Een sintelbaan is n.l. niet iets wat men zomaar even laat gereedmaken door een willekeurige wegenbouwer of aannemer. Neen, aanleg van een sintelbaan vereischt naast een gedegen vakkennis, ook van te gebruiken materialen, de uiterste zorg en een voortdurend en nauwlettend toezicht bij de uitvoering. Een sintelbaan wordt niet gemaakt, maar moet als 't ware stap voor stap worden opgebouwd. „De geest of de ziel van den bouwer moet erin gelegd worden, de baan moet leven als deze gereed is”, zooals een bekend atletiekbestuurder dat eens uitdrukte. Maar de weinige in ons land aanwezige sintelbanen bewijzen, een enkele uitzondering daargelaten, hoe moeilijk het inderdaad is een goede baan aan te leggen.

Natuurlijk zijn er algemeene richtlijnen aan te geven, hoe men een sintelbaan dient op te bouwen. Laag voor laag moet gelegd worden en elk op zich zelf weer worden afgewerkt. Het bekende gezegde: „Haastige spoed is zelden goed!” geldt wel in de allereerste plaats voor den aanleg van een sintelbaan. Doch bij elke baan, die men onderhanden heeft, zal men steeds weer niet kunnen ontkomen aan de noodzaak om met de materialen, die beschikbaar zijn min of meer te gaan experimenteren. Want één der eerste vereischten van een goede baan, die tegelijk wedstrijd- en trainingsbaan moet zijn, is, dat deze noch te hard (Sportpark Groningen), noch te zacht (Watervliet Velsen), en daarnaast toch veerkrachtig moet zijn. Ze mag daarbij echter niet los of rul zijn (S.V.V. baan Vaassen, Hartenstein Oosterbeek). En dat wordt in hoofdzaak bepaald door de bovenlaag en

daarin schuilt juist de groote moeilijkheid. Want het is uitermate moeilijk om precies aan te geven, zoo en zoo moet de menging van die laag zijn, daar de benodigde materialen meestal ter plaatse worden betrokken en uit dien hoofde steeds weer anders zijn.

Als er dan op een terrein een sintelbaan aangelegd moet worden, is het in de allereerste plaats noodig, dat we een overzicht krijgen van de bodemgesteldheid. Enkele boringen of gegraven gaten op diverse plaatsen kunnen reeds voldoende inlichtingen daarover geven. Een en ander is noodig om een inzicht te krijgen in de doorlaatbaarheid van den grond. Want een goede drainage van onze sintelbaan is zeer belangrijk. Is deze ondergrond minder doorlatend, b.v. klei- of leemgrond, of minder goed (veenachtig b.v.), dan dient eerst in de te graven sleuf zand of puin gestort te worden. Op deze laag wordt dan pas de eigenlijke baan gelegd.

Men begint daarbij, na eerst de baanrand in gereedheid te hebben gebracht, met het storten van een laag grove sintels tot ± 20 cm. In Beverwijk bij den aanleg van de baan van D.E.M. door de Fa. Schram, had men veel puin beschikbaar en is eerst een puinvlijlaag gelegd, waarop 10 cm. grove sintels zijn gestort. De firma Tholen Wegenbouw, die de baan in Vaassen aanlegde en eveneens met beschikbaar materiaal moest schipperen, nam een licht gewalste fundering van een mengsel van niet te harde ijzerslakken en puin. Wegens de goede ondergrond (de bodem bestond uit grof zand) niet dikker dan 10 cm. Nog zij opgemerkt, dat men bij voorkeur geen hoogovenslakken moet gebruiken, daar deze door de nog aanwezige deeltjes licht tot koekvorming aanleiding kunnen geven. Slakken van de vuilverbranding zijn de beste. Tenslotte wordt deze fundering met een niet te zware wals goed afgewalst. De ons allen bekende coach Kreiosman liet dit door de arbeiders zelf gebeuren door deze met plankjes onder de voeten de baan te laten aantrappen.

Op deze onderlaag wordt daarna een tweede laag, nu finere sintels gestort ter dikte van 10 à 15 cm. En ook dit wordt weer afgewalst, thans met een wat zwaardere rol.

(Slot volgt)

Cor Bosloper.